

радо запрошують на презентацію
монографії

Володимира Кулика
Дискурс
українських медій:
ідентичності, ідеології,
владні стосунки

за участі Автора,
а також Олі Гнатюк, Наталії Лигачової,
Олександра Майбороди, Андрія Портнова,
Володимира Рубана та Миколи Рябчука

Модерує Андрій Мокроусов

Зустріч відбудеться у вівторок, 6 квітня, о 17:00
в книгарні «Є» (вул. Лисенка, 3; ст. метра «Золоті ворота»).
Вхід вільний

Ця книжка, видана за сприяння Українського наукового інституту Гарвардського університету, – про дискурс, явище, яке і далі залишається в україністиці радше обговорюваним, ніж аналізованим. «Я прагну показати, – пише автор, – як уживання мови *відбиває* та водночас *вигворює* ідентичності мовців, адресатів та обговорюваних осіб і спільнот, стосунки між ними, особисті й колективні уявлення про світ. Мене не цікавить мова просто як сукупність складених у речення, абзаци й репліки слів: я досліджую те, що люди роблять за допомогою мови та, навпаки, що мова, її можливості й обмеження роблять із людьми. Саме це значення мови й називають дискурсом».

Ця книжка також про медії, – феномен в українській науці й науці про Україну ще менш досліджений, аніж дискурс. Автор намагається довести, що саме медії великою мірою «створять ту реальність, яку сприймають їхні читачі, слухачі або глядачі. Маючи змогу представляти загальні дії та думки окремих осіб і груп та творити уявлення людей про ті часи, місця й суспільні ділянки, яких вони інакше могли б ніколи не пізнати, медійний дискурс робить важливий внесок у підтримування й змінювання ідентичностей, владних стосунків та уявлень про світ. Мало того, цю ідеологічну роботу він – власне, як і будь-який інший дискурс – виконує тим ефективніше, чим непомітніше».

А ще ця книжка – про сучасну Україну, «напрочуд цікавий об'єкт для дослідників дискурсу й медій». Пострадянська трансформація ідеологій, суспільних стосунків та ідентичностей відбивається і відбувається передусім у дискурсі, стверджує дослідник, тож різноманітні дискурси – й чи не найперше медійний – дають змогу побачити, наскільки українці змінилися, а наскільки лишилися «совєтськими»: «За півтора десятиліття після падіння комунізму й імперії кількість та різноманітність медійних продуктів збільшилися в багато разів, їхній зовнішній вигляд став яскравішим і привабливішим для більшості читачів і глядачів, однак утілені в тих продуктах ідеології почасти все ще працюють на збереження радянської тягlosti й пострадянської єдності, яке співіснує в медійному дискурсі з утвердженням національної незалежності, демократії та орієнтації на Європу».

Закликаємо до дискусії!